

# Kniha Daniel — sto devadesát dva

*Odhalení skrytých dějin: Prorocká souběžnost z Daniela 11 a zapečetění 144 000*

Jeff Pippenger

2024-04-22

Zabýváme se „skrytými dějinami“ čtyřicátého verše jedenácté kapitoly Danielovy, když jeho psané svědectví v době konce roku 1989 ustává, až k nedělnímu zákonu čtyřicátého prvního verše. Skryté dějiny představují osnovu, podle níž mají být uvedeny do souladu všechny prorocké linie posledních dnů, neboť zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc se odehrává v rámci těchto skrytých dějin. Tyto dějiny jsou místem, kde nastává zkouška spojená s utvořením obrazu šelmy. Jsou tudíž dějinami, v nichž je odpečetěn Nebúkadnesarův skrytý sen o obrazu šelem. Tyto skryté dějiny jsou místem, kde skryté dějiny od prvního funkčního období Donalda Trumpa dospívají v Danielovi 11 od verše druhého k verši třetímu ke svému závěru. Tyto skryté dějiny jsou tou částí Danielova proroctví, která se vztahuje k posledním dnům, a jsou Zjevením Ježíše Krista, jež je odpečetěno těsně před uzavřením doby milosti při nedělním zákonu. Všechny tyto linie pravdy jsou znázorněny jako sejmutí sedmé a poslední pečeti.

Verše deset až patnáct Danielovy jedenácté kapitoly je třeba uvést do souladu s oněmi skrytými dějinami a poslední tři z těchto veršů předkládají tři prorocké linie. Označují, kdy se papežství znovu vlamuje do dějin, tak jako tomu bylo v roce 200 př. Kr., kdy pohanský Řím poprvé vstoupil do prorockých dějin představených ve čtrnáctém verši jedenácté kapitoly knihy Daniel. Tento verš a naplnění tohoto verše v dějinách pohanského Říma ustanovily vidění, neboť pohanský Řím byl symbolem moci, která se povyšovala, olupovala Boží lid a poté padla. Odpadlý protestantismus vztáhl tento verš na Antiocha Epifana, avšak millerité jej vztáhli na pohanský Řím a označili tento verš za zkušební pravdu v dějinách milleritského hnutí. Dnes teologové moderního laodicejského adventismu opět učí, že jde o Antiocha Epifana, a tak je to znovu zkušební pravda.

Nejenže jde o pravdu zkoušky, ale tento verš a jeho naplnění v roce 200 př. Kr. určují, kdy nevěstka z Týru (moderní Řím) začíná zpívat své satanské písně, a poukazují na to, že papežství vstupuje do dějin posledních dnů, a proto představuje hlavní pravdu zkoušky posledních dnů, která je v souladu s pravdou zkoušky představovanou sporem v dějinách milleritů.

Tyto tři verše také představují linii republikánského rohu zemské šelmy a určují prorocké kroky Donalda Trumpa, když vstupuje do svého druhého období jako osmý prezident, který je z těch sedmi prezidentů, v linii prezidentů, jež započala Ronaldem Reaganem v čase konce roku 1989. Po bitvě u Rafie ve dvanáctém verši „Antiochos“ nejprve potlačuje vzpouru uvnitř Spojených států a poté se připravuje na válku proti globalismu, představovanému Egyptem v bitvě u Pania. Trump tuto válku vyhrává, avšak tato válka zahajuje třetí světovou válku (Actium). Tyto události byly předobrazeny Antiochem III. Velikým, který byl poražen Egyptem v bitvě u Rafie, ale v bitvě u Pania vítězně oplatil úder.

Ve třináctém verši „po několika letech“ Antiochos Magnus, jak uvádí Uriah Smith, „Antiochos, poté co potlačil vzpouru ve svém království a podrobil si a upevnil ve východních krajích jejich poslušnost, měl volnost pro jakýkoli podnik, když mladý Epifanés usedl na egyptský trůn; a máje za to, že je to příliš dobrá příležitost k rozšíření své nadvlády, než aby ji nechal uniknout, shromáždil nesmírné vojsko, větší než to předchozí“. Trump nejprve potlačí vzpouru ve svém království a poté připraví větší vojsko, než jaké měl tehdy, když byl předtím poražen. Trump byl poražen v roce 2020, v naplnění Zjevení kapitoly jedenácté, když šelma ateismu, představující celosvětový globalismus, a globalisté jak z Demokratické, tak z Republikánské strany ukradli volby, a jako hlavní zástupné vojsko nevěstky z Týru to bude rovněž porážka tehdy, až Putin zvítězí nad Ukrajinou.

Třetí prorockou linií v těchto třech verších, které zkoumáme, je linie odpadlého protestantismu, představovaná linií Makabejských a jejich vzpourou proti pokusům Antiocha Epifana vnutit Židům náboženství Řecka. Linie Trumpa a linie odpadlého protestantismu představují dvě mocnosti, které nakonec splynou v roh znázorněný jako obraz šelmy. Verše třináct až patnáct představují dějiny, které vedou k nedělnímu zákonu, a dvě linie odpadlého protestantismu a odpadlého republikanismu znázorňují vzájemné působení obou mocností, když se sbližují a spojují církve a stát před přijetím nedělního zákona.

V předchozích článcích jsme ukázali, že tři události představované daty 1776, 1789 a 1798, které představují Vyhlášení nezávislosti, Ústavu a zákony o cizincích a pobuřování, vymezují období, jež vedlo k počátku zemské šelmy jako šestého království biblického proroctví. Z tohoto důvodu tyto tři mezníky představují tři mezníky, které vedou k ukončení šestého království biblického proroctví. Ukázali jsme, že dvaadvacet let, jež se rozprostírají od roku 1776 do roku 1798, symbolizuje dobu zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc, neboť číslo dvacet dva je symbolem spojení božství s lidstvem.

Rozpoznali jsme, že tyto dějiny nesou pečeť „Pravdy“, neboť první a poslední mezník představují nezávislost ustanovenou a nezávislost odňatou. Všechny tři mezníky představují prvořadý symbol šelmy ze země, neboť všechny představují mluvení Spojených států, protože „mluvení národa je činem zákonodárných a soudních autorit“. Prostřední mezník roku 1789 a Ústava byly ratifikovány třinácti koloniemi a prostřední písmeno v hebrejském slově „Pravda“ je třinácté. Dvacet dva let od roku 1776 až do roku 1798 se také shoduje s dvaadvaceti písmeny, která tvoří hebrejskou abecedu.

Rovněž jsme určili, že zákony Alien and Sedition Acts z roku 1798 představují bod, v němž Spojené státy promlouvají jako drak. Dějiny spolku Židů s Římem, které jsou součástí linie odpadlého protestantismu ve verších třináct až patnáct Daniela jedenácté kapitoly, představují období, kdy se utváří obraz šelmy, a utváření tohoto obrazu je závěrečnou zkouškou pro sto čtyřicet čtyři tisíc. Je to zkouška, kterou musí obstát předtím, než budou zapečetěni. Spolek Židů v letech 161 př. Kr. až 158 př. Kr. je tedy závažnou součástí zkoušky, v níž se uskutečňuje vyvolení těch, kdo jsou povoláni, aby byli mezi sto čtyřiceti čtyřmi tisíci.

Přijmout, že období od roku 161 př. Kr. do roku 158 př. Kr. představuje časové období symbolizované svazkem Židů, je v rozporu s učením dějin, neboť historikové učí, že onen svazek

nastal roku 161 př. Kr., zatímco millerité učili, že to bylo roku 158 př. Kr.; a jejich přesvědčení o této skutečnosti je znázorněno na obou posvátných tabulích.

Otázkou není pouze to, zda mají historikové pravdu, když spolek Židů datují do roku 161 př. Kr., anebo zda měli pravdu millerité, když určili rok 158 př. Kr. V každé z těchto dvou možností se najde skupina, která bude s vaší volbou souhlasit. Otázkou je, zda mají pravdu jak historikové, tak i millerité, a zda pravda týkající se spolku se Židy ve skutečnosti nepředstavuje časové období, na rozdíl od jednoho ze dvou možných jednotlivých bodů v dějinách.

V předchozích článcích jsme předložili to, co považujeme za oprávněnou posvěcenou logiku, že smlouva s Římem a Židy představuje období od roku 161 př. Kr. do roku 158 př. Kr. a že toto období je předobrazem utváření obrazu šelmy. Je-li tomu tak, pak se i samotné rozhodnutí přijmout, že smlouva Židů s Římem je časovým obdobím, stává zkouškou, a v tomto prorockém smyslu to souhlasí se skutečností, že utváření obrazu šelmy je „velkou zkouškou pro Boží lid.“

Jak již bylo řečeno, rok 158 př. Kr. označuje dobu, kdy bylo pevně ustaveno spojení mezi odpadlými Židy známými jako Makabejští a Římem, a tak předobrazuje nedělní zákon, neboť Bible klade řečnickou otázku: „Zdaliž půjdou dva spolu, leč by se snesli?“ Rok 158 př. Kr. označuje, kde a kdy odpadlé protestantství podává ruku papežské moci, a období, které začalo roku 161 př. Kr. a vedlo k roku 158 př. Kr., označuje časové období, jež představuje utváření obrazu šelmy. Je nezbytné rozpoznat, že toto období označuje, kdy se odpadlé protestantství spojí s odpadlým republicanismem. Obojí tyto odpadlé mocnosti jsou znázorněny ve verších třináct až patnáct, a proto sdílejí některé společné mezníky.

Je správné použít roky 1776, 1789 a 1798 jako předobrazy 11. září 2001, po němž následují Pelosiové procesy hnutí falešné vlajky spojeného s 6. lednem 2021 a inaugurační období Bidenových ukradených voleb, které vede k nedělnímu zákonu. V tomto použití Patriot Act z roku 2001, v souladu s Deklarací nezávislosti, představuje mezník označující počátek odstraňování nezávislosti. Poté druhý mezník, klokaní soud Pelosiové a Schiffa, odpovídající ratifikaci Ústavy, tak představuje počátek rušení Ústavy, následovaný třetím mezníkem zákonů Alien and Sedition Acts, představujících Spojené státy hovořící jako drak. Uplatnit tyto mezníky tímto způsobem znamená určit mezníky odpadlého protestantismu, jak je představován Makabejskými.

Na jiné úrovni vede ztotožnění tří mezníků ve spojení s odpadlým republikánstvím k poněkud odlišnému použití. 11. září 2001 odpovídá roku 1776, avšak rok 1789 v případě odpadlého republikánství odpovídá zákonům Alien and Sedition Acts a stanovuje rozlišení mezi těmito „akty“ a mluvením draka, které je znázorněno vynucováním neděle. Když jsou obě linie položeny vedle sebe v kontextu zkoušky obrazu šelmy, vytvářejí prorockou strukturu vztyčení obrazu šelmy a velkou zkouškou pro Boží lid je utváření obrazu šelmy. Pro Boží lid musí být utváření obrazu šelmy nejprve rozpoznáno tak, jak je znázorněno (utvořeno) v Božím slově, aby tito lidé posledních dnů mohli toto utváření rozpoznat v politickém a náboženském světě.

Jak by tedy mohly Pelosiho procesy ze 6. ledna 2021 odpovídat Zákonům o cizincích a pobuřování? Pelosiho procesy označují oslavu šelmou z bezedné propasti, která právě zabila bohatého prezidenta, jenž rozvířil globalismus. Tyto dějiny oslavy započaly obdobím Bidenovy

inaugurace a představují období, které končí druhou Trumpovou inaugurací. Je třeba poznamenat, že Trump kandiduje na prezidenta třikrát a v prvním i posledním případě vítězí, avšak uprostřed mu bylo vítězství ukradeno mocí, kterou Písmo označuje za otce lži. Pelosiho procesy, které začaly ukradenými volbami, označují druhou sérii odvetných Pelosiho procesů, jež začínají, když je Trump 20. ledna 2025 inaugurován.

Období funkčního období prezidenství Joea Bidena začíná sérií procesů Pelosiové a končí sérií procesů Pelosiové. Obojí jsou politické procesy, avšak v druhé sérii procesů jsou stíháni ti, kdo stáli v čele prvních procesů. Při druhé inauguraci Trumpa je vyznačen rok 164 př. Kr. Trumpova druhá inaugurace je předobrazena rokem 164 př. Kr. a znovuposvěcení židovského chrámu představuje druhé znovuzasvěcení politického chrámu.

To byl právě ten rok, kdy zemřel Antiochos Epifanés, a právě on byl tou mocí, která vnucovala Židům náboženské praktiky Řecka, čímž vyvolala makabejské povstání roku 167 př. Kr. Při Trumpově druhé inauguraci v roce 2025 bude náboženství Řecka (globalismus) ve Spojených státech plně podrobeno a satanské zázraky začnou posilovat dílo spojování církve a státu. V tom okamžiku Trump podepíše výkonná nařízení, která budou paralelou k zákonům o cizincích a pobuřování, čímž označí počátek formování obrazu šelmy (161 př. Kr.), a zahájí druhou sérii Pelosiových soudních procesů. Zákony o cizincích a pobuřování označují počátek období formování obrazu šelmy a toto období končí nedělním zákonem, jak je předobrazeno rokem 158 př. Kr.

Období, které představuje vytváření obrazu šelmy, tedy začíná „činy“, jež Trumpovi umožňují umlčet mainstreamová média, vyhostit nelegální přistěhovalce a zatknout a postavit před soud ty, kteří jsou zapojeni do spiknutí Demokratické strany. Počátek tohoto období je vyznačen politickým pronásledováním, jež přináší Trump, a končí pronásledováním náboženským.

V tomto smyslu je prostředním mezníkem roku 1789 a Ústavy procesy s Pelosiovou v roce 2021, které představují období končící stejnou historií jako na počátku; avšak poslední soubor procesů s Pelosiovou je politickým zvratem vůči těm, kdo jsou nyní stíháni a uvězněni. Druhým mezníkem v linii odpadlého protestantismu jsou procesy s Pelosiovou, které zahrnují prezidenství Joea Bidena, a toto období končí v lednu 2025, kdy mezník roku 1789 v linii odpadlého republikanismu nastává 20. ledna 2025 prostřednictvím exekutivních příkazů, jež bezprostředně následují po druhé Trumpově inauguraci. Tím začíná období, v němž národ mluví jako drak (Alien and Sedition Acts), které vede k nedělnímu zákonu, kdy národ mluví jako drak. V tomto období je Ústava, představovaná rokem 1789, postupně převracena.

Při Trumpově druhé inauguraci se stává osmým prezidentem, který je z těch sedmi, a utváření obrazu šelmy ukazuje, jak se odpadlické rohy protestantismu a republikánství spojují v jeden roh, přičemž protestanti mají nad tímto vztahem kontrolu. V téže historii jsou ti, kdo byli povoláni, aby byli sto čtyřicet čtyři tisíc, zapečetováni předtím, než budou pozdviženi jako roh pravého protestantismu při brzy přicházejícím nedělním zákoně.

Poselství zapečetění, jímž je Zjevení Ježíše Krista, které je odpečetováno těsně před uzavřením doby milosti, je tou částí Daniela, která se vztahuje k posledním dnům. Ta část, která je

odpečetěna, je skrytou historií Daniela 11, verše 40, a verše 13 až 15 jsou s touto skrytou historií v souladu. Proto je poselství, které je odpečetováno těsně před uzavřením doby milosti a které bylo předobrazeno skrytým prorockým poselstvím Nebúkadnesarova obrazu šelem, právě poselstvím o spojení dvou holí odpadlických rohů protestantismu a republikanismu, představovaných Makabejci a Antiochem III. ve verších 13 až 15.

Poselství, které ukazuje na vytvoření obrazu šelmy, je poselstvím, jež zprostředkovává posvěcení, které zapečetuje pravý protestantský roh.

Ve čtrnáctém verši je v roce 200 př. Kr. poprvé uveden do prorockého vyprávění pohanský Řím, když povstal, aby ochránil nového nemluvnatého krále Egypta před spojenectvím proti Egyptu, které utvořili Antiochos III. a Filip Makedonský. V onom roce byla Antiochem III. proti Ptolemaiovi V. svedena bitva u Pania. Uvedení loupežníků tvého lidu, kteří upevňují vidění, spojenectví mezi Antiochem a Filipem i bitva u Pania, to vše se odehrálo v tom roce. Proto toto orientační znamení označuje spojenectví mezi Antiochem, jenž je předobrazem republikánského rohu pozemské šelmy, a Filipem Makedonským, starověkým jménem pro Řecko, které je předobrazem Organizace spojených národů.

Na prorocké rovině dochází v bitvě u Pania ke spojenectví mezi drakem (Makedonií) a falešným prorokem (USA). Základním motivem tohoto spojenectví bylo rozdělit si území Egypta, který by představoval kolabující Rusko.

Když Ježíš vzal své učedníky do Pania, neslo tehdy toto místo jméno Caesarea Philippi. Vnuk Heroda Velikého, Herodes Filip, dokončil obnovu města a pojmenoval je po císaři Augustovi i po sobě samém, tedy Caesarea Philippi. Jejich vzájemný vztah představuje Řím ve vztahu k Římu, avšak Filip je ve vztahu k Caesarovi menším Římem a na prorocké rovině Herodes Filip představuje Salome, dceru Herodiady. Proto ve jménu Caesarea Philippi nalézáme Heroda Filipa jako představitele falešného proroka a Caesara jako představitele papežství.

Prorocké dějiny Pania tedy předkládají dvě spojenectví: jedno, v němž falešný prorok (Trump) podává ruku draku (Organizaci spojených národů), a druhé, v němž falešný prorok (Trump) podává ruku papežství (Caesarovi). V šestnáctém verši je znázorněn nedělní zákon a právě tam je uskutečněna trojí jednota, avšak toto uspořádání bylo ve skutečnosti zavedeno již před nedělním zákonem, v patnáctém verši a v bitvě u Pania.

„Výnosem, který bude prosazovat ustanovení papežství v rozporu se zákonem Božím, se náš národ zcela odtrhne od spravedlnosti. Až protestantismus vztáhne svou ruku přes propast, aby uchopil ruku římské moci, až přesáhne přes bezednou hlubinu, aby si podal ruce se spiritismem, až pod vlivem tohoto trojitého svazku naše země zavrhně každou zásadu své Ústavy jakožto protestantské a republikánské vlády a učiní opatření k šíření papežských nepravd a bludů, tehdy budeme moci vědět, že nastal čas podivuhodného působení satana a že konec je blízko.“ Testimonies, svazek 5, 451.

V této studii budeme pokračovat v našem příštím článku.

„Zjevení není vytvořením ani vynalezením něčeho nového, nýbrž zjevením toho, co bylo, dokud to nebylo odhaleno, lidským bytostem neznámé. Velké a věčné pravdy obsažené v evangeliu jsou zjevovány skrze pilné zkoumání a skrze to, že se pokořujeme před Bohem. Božský Učitel vede mysl pokorného hledače pravdy; a vedením Ducha svatého jsou mu oznamovány pravdy Slova. A nemůže být jistějšího a účinnějšího způsobu poznání než být takto veden. Zaslíbení Spasitele znělo: ‚Když pak přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy.‘ Skrze udělení Ducha svatého jsme uschopňováni rozumět Slovu Božímu.“

„Žalmista píše: ‚Jak si mladík udrží svou stezku čistou? Tím, že se jí drží podle tvého slova. Celým svým srdcem tě hledám; ó, nedopusť, abych bloudil od tvých přikázání.... Otevři mé oči, abych spatřil podivuhodné věci z tvého zákona.‘“

„Jsme napomínáni, abychom hledali pravdu jako skrytý poklad. Pán otevírá porozumění pravého hledače pravdy; a Duch svatý mu umožňuje uchopit pravdy zjevení. To má na mysli žalmista, když prosí, aby byly otevřeny jeho oči, aby spatřil podivuhodné věci ze zákona. Když duše prahne po vznešenostech Ježíše Krista, mysl je uschopněna chápat slávy lepšího světa. Jen s pomocí božského Učitele můžeme porozumět pravdám Božího slova. V Kristově škole se učíme být tiší a pokorní v srdci, protože je nám dáno porozumění tajemstvím zbožnosti.“

„Ten, kdo vnukl Slovo, byl pravým vykladačem Slova. Kristus objasňoval své učení tím, že obracel pozornost svých posluchačů k prostým zákonům přírody a k známým předmětům, které denně vídali a brali do rukou. Tak vedl jejich mysl od přirozeného k duchovnímu. Mnohým se nepodařilo ihned pochopit význam jeho podobenství; avšak když den za dnem přicházeli do styku s předměty, s nimiž Velký Učitel spojil duchovní pravdy, někteří rozpoznali lekce božské pravdy, které se jim snažil vštípit, a byli přesvědčeni o pravdivosti jeho poslání a obrácení k evangeliu.“ Sabbath School Worker, 1. prosince 1909.